03/08/2021

Βεροίας Παντελεήμων για τον μακαρισμό της Θεο-τόκου από την Ελισάβετ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Εσπερινό και στη Μικρή Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας χοροστάτησε τη Δευτέρα, 2 Αυγούστου, το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:« *Μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου».*

Εισήλθαμε από χθες στην περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, στον μή-να, τον οποίον η ευλάβεια των πα-τέρων μας προς το σεπτό και πανα-κήρατο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, της αφιέρωσε με πολλή αγάπη.

Εισήλθαμε από χθες στην περίοδο του Δεκαπενταυγούστου, που μας βοηθά με τη νηστεία αλλά και με τις ιερές Παρακλήσεις, που ψάλ-λουμε κάθε απόγευμα προς την Παναγία Παρθένο, να προετοιμα-σθούμε για τη μεγάλη εορτή της ενδόξου

Κοιμήσεώς της.

Όλη όμως αυτή η προετοιμασία, την οποία μας παρακινεί η Εκκλη-σία μας να κάνουμε, προβάλλοντας από την αρχή του Αυγούστου τη σεπτή και παναγία μορφή της Κυ-ρίας Θεοτόκου, έχει και έναν ακό-μη στόχο. Και αυτός είναι να μας φέρει σε βαθύτερη επαφή με το πρό-σωπο, το οποίο τιμούμε, να ανα-νεώσει και να ενισχύσει το σύνδεσμό μας με την Παναγία μας, να μας διδάξει με τη ζωή της και με τις αρετές της.

Και αν εμείς σπεύσαμε απόψε εδώ στον ιερό ναό της Παναγίας, για να την υμνή-σου-με και συγχρόνως να της εμπιστευθούμε τους πόνους και τις αγωνίες μας, τις αβεβαιό-τητες και τα αιτήματά μας, Εκείνη, η Παναγία μητέρα μας, «επορεύθη εις την ορεινήν μετά σπουδής», όπως ακούσαμε στο ιερό Ευαγγέ-λιο, για να συναντήσει την εξαδέλ-φη της Ελισάβετ.

Δεν πορεύθηκε όμως μόνη. Μάρ-τυρες αυτής της επισκέψεως γίνα-με όλοι, καθώς ακούσαμε τον ιερό ευαγγελιστή Λουκά να περιγράφει τη μοναδική αυτή συνάντηση.

«Προβεβηκυία» η μία στην ηλι-κία, η Ελισάβετ, δεν πίστευε μέχρι πριν από λίγους μήνες ότι θα απο-κτήσει παιδί, και μάλιστα τον Πρό-δρομο του Κυρίου.

Παρθένος η ταπεινή Κόρη της Να-ζαρέτ, η Υπεραγία Θεοτόκος, δεν μπορούσε να διανοηθεί ότι θα γίνει Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού.

Αυτό το μυστήριο, το μυστήριο της θείας οικονομίας για τη σωτη-ρία του ανθρωπίνου γένους, απο-κα-λύπτεται τώρα στην Ελισάβετ με θαυμαστό τρόπο, και εκείνη απευ-θύνει τον μακαρισμό της προς την Παναγία Παρθένο.

«Μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου».

Είσαι μακαρία, είσαι ευτυχής, γιατί πίστευσες ότι θα πραγματοποιηθούν απολύτως όλα όσα σου είπε ο Κύριος διά του αγγέλου.

Ο μακαρισμός της Υπεραγίας Θεο-τόκου από την Ελισάβετ απο-τε-λεί συγχρόνως και τον μεγαλύ-τε-ρο έπαινο της πίστεώς της. Γιατί τι άλλο είναι πίστη, παρά «ελπιζο-μένων υπόστασις, πραγμάτων έλεγ--χος ου βλεπομένων», όπως θα γράψει αργότερα ο πρωτοκορυ-φαί-ος απόστολος Παύλος.

Και η Παναγία Παρθένος πίστευσε ότι θα πραγματοποιηθεί το μήνυμα του Θεού, που της διαβίβασε ο αρ-χάγγελος Γαβριήλ κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού της. Πίστευσε κάτι που δεν είχε συμβεί ποτέ προ-η-γουμένως και δεν θα συμβεί ποτέ ξανά, να συλλάβει τον Υιό και Λόγο του Θεού εκ Πνεύματος Αγίου και να γεννήσει τον Σωτήρα και λυτρωτή του κόσμου.

Πίστευσε σε κάτι που κάθε άλλος θα το αμφισβητούσε και εμπιστεύ-θηκε την ύπαρξή της ολόκληρη στον Θεό, για να επιτελέσει δι᾽ αυτής το σχέδιό του για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Πίστευσε η Παναγία Μητέρα του Κυρίου μας, και γι᾽ αυτό έζησε το θαύμα, έζησε

το μυστήριο της σω-τη-ρίας να κυοφορείται μέσα της και να συντελείται χάριν των αν-θρώπων.

Και αν η Ελισάβετ μακαρίζει την πίστη της Υπεραγίας Θεοτόκου, η ίδια μας αποκαλύπτει τη ρίζα της πίστεως. Και αυτή δεν είναι άλλη από την ταπείνωση. Ευχαριστεί τον Θεό «ότι επέβλεψεν επί την τα-πείνωσιν της δούλης αυτού».

Η ταπείνωση της Παναγίας είναι το θεμέλιο της πίστεως. Οποιοσδή-ποτε άλλος, χωρίς τη δική της τα-πείνωση, δεν θα είχε τη χάρη του Θεού για να πιστεύσει. Δεν θα είχε τη χάρη του Θεού για να δει να γίνεται στη ζωή του πραγματικό-τη-τα, αυτό που αιώνες περίμενε η ανθρωπότητα, και μάλιστα με τρό-πο μοναδικό. Η ταπείνωσή της είναι αυτή που κάνει τον Θεό να της προσθέσει την πίστη που χρειά-ζεται για να μπορέσει να βιώσει το μεγαλύτερο θαύμα των αιώνων.

«Μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου».

Αυτός ο μακαρισμός που απευθύ-νει η Ελισάβετ προς την Υπεραγία Θεοτόκο ας παρακινήσει και εμάς, που τιμούμε ιδιαιτέρως αυτό το διά-στημα την Παναγία μας, ψάλ-λο-ντας με κατάνυξη τους Παρα-κλη-τικούς της κανόνες, να καλλι-ερ-γήσουμε στην ψυχή μας την ταπείνωση, ώστε να γίνει βάση και θεμέλιο της πίστεώς μας στον Θεό, που θα την αυξάνει και για μας με τη χάρη του, ώστε, όσες δυσκολίες και πειρασμούς και αν αντιμε-τω-πι-ζουμε, όπως και το διάστημα αυτό που δοκιμαζόμεθα από την παν-δη-μία του κορωνοιού, να έχουμε την πίστη και τη βεβαιότητα ότι ο Θεός «οὐκ ἐάσει ἡμᾶς πειρασθῆναι ὑπέρ ὅ δυνά-με-θα», ἀλλά θά δώσει «σύν τῷ πει-ρα-σμῷ καί τήν ἔκβασιν αὐτοῦ».

Ιδιαίτερα την περίοδο αυτή του Δεκαπενταυγούστου, μας διδάσκει η Υπεραγία Θεοτόκος με την ταπείνωσή της, και επιβεβαιώνει αυτό που είπε ο Κύριος «επί τίνα επιβλέψω; επί τον ταπεινόν και ησύχιον και τρέμοντά μου τους λόγους». Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δούμε το πρόσωπο του Θεού. Έτσι μόνο μπορούμε να πλησιάσουμε την Υπεραγία Θεοτόκο· όταν καλλιεργήσουμε μέσα μας την ταπείνωση, η οποία θα μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε και τους πειρασμούς και τις δυσκολίες· όταν καταφεύγουμε με ταπείνωση στον Θεό και ζητούμε το έλεός του και ιδιαίτερα την περίοδο αυτή προς την Κυρία Θεοτόκο, την Παναγία μας.

Εύχομαι το υπόλοιπο αυτής της περιόδου να είναι περίοδος ταπεινώσεως, προσευχής και επικοινωνίας με την Παναγία μας, με την Κυρία Θεοτόκο, την Κυρία των αγγέλων αλλά και Κυρία πάντων ημών».